

Sygn. akt III CSK 68/06

## POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. S. i R. S.

przy uczestnictwie [...]

o ustanowienie służebności drogi koniecznej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 lipca 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika R. R.

od postanowienia Sądu Okręgowego w N.

z dnia 8 września 2005 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 września 2005 r. Sąd Okręgowy w N. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w N. z dnia 17 grudnia 2004 r. w ten sposób, że w punkcie I w miejsce numeru księgi wieczystej [...]9 wpisano numer [...]0 oraz w punkcie III ppkt d w miejsce F. R. wpisano R. R. Sprostowano również oczywistą omyłkę zawartą w pkt I i II zaskarżonego orzeczenia przez wpisanie właściwej daty mapy biegłego T. J., a w pozostałym zakresie apelację uczestników [...] oddalono.

Od wyroku Sądu Okręgowego uczestnik R. R. wniósł skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398<sup>4</sup> § 1 k.p.c., skarga kasacyjna – obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia wraz ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany – powinna zawierać, jako jeden z elementów konstrukcyjnych, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że brak okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych, zatem skarga kasacyjna dotknięta tym brakiem podlega odrzuceniu *a limine* (uchwała składu siedmiu sędziów z dnia 30 kwietnia 1938 r., C III 319/37, Zb. Urz. 1938, poz. 303 oraz postanowienia z dnia 4 lutego 2000r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147, z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59, z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151, z dnia 21 lipca 2005 r., V CSK 15/05, niepubl. oraz z dnia 26 października 2005 r., III CSK 23/05, niepubl.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinno odnosić się do przesłanek przewidzianych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., skarżący powinien zatem wskazać jako okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne i uzasadnić dlaczego jest ono istotne, albo że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów i wskazać które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego i na czym

polegają związane z tym poważne wątpliwości lub przedstawić rozbieżności występujące w orzecznictwie sądów, albo że zachodzi nieważność postępowania lub że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, co należy wykazać (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 10 maja 2001, II CZ 35/01, BSN 2001, nr 6, s. 11 lub z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Przepis art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. nie wymienia oczywistego naruszenia prawa jako okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w związku z czym należy uznać, że powołanie się przez skarżącego na tę okoliczność bez wykazania oczywistej zasadności skargi nie stanowi spełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 3 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, BSN 2005, nr 12, s. 9 oraz z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 7/06 i z dnia 24 lutego 2006 r. IV CSK 14/06, nie publ.).

W tej sytuacji należało orzec, jak w sentencji (art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c.).